

være en fattig Mand, medens en, der sad med en lille Ejendom, kunde være en velhavende Mand. Ja, det er naturligvis rigtigt. Men den samme Indvending kan gøres mod alle Skatter. De indirekte Skatter virker paa samme Maade, og selv mod en Indkomstskat kan man godt opstille Indvendinger. Man kan jo godt tænke sig, at naar to Gaardmænd, der hver ejer 100 Tdr. Land og skylder lige meget bort, gør Aarsregnskabet op, har den ene maaske en Indtægt paa 4000 Kr., den anden paa 1000 Kr. Den ene har saaledes ved sin Flid indtjent 3000 Kr. mere end den anden, og man kan da sige, at det er uretfærdigt, at han skal beskattes for sin Flid. Saadanne Indvendinger kan man opstille mod de allerfleste Skatter. Jeg finder dem dog ikke berettigede. Jeg slutter mig til mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), og jeg takker Ministeren, fordi han har fastholdt denne Skat. Jeg beklager, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ikke i dette Tilfælde følger det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard); thi det forekommer mig, at denne er inde paa en demokratisk Vej, medens det ærede Medlem fra Æbeltoft i dette Spørgsmaal vandrer over mod de Konservative.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg har kun bedt om Ordet for at give en Oplysning, der kan være vejledende i Anledning af de Jammerskrig, der nu udstødes, fordi Ejendomsstyrelsen forhøjes en lille Smule. Det er nemlig en stor Misforstaaelse, at det skulde være daarlige Tider for Landbruget. Det kan dokumenteres ved at se paa, hvorledes Sparekasseindskuddene er vokset under Verdenskrigen. Indskuddet i de danske Sparekasser var i 1913—14 20 Mill. Kr., de steg i 1914—15 til 45½ Million, voksede i 1915—16 til 90 Millioner og er i 1916—17 blevet den overordentlig store Sum 130 Mill. Kr. Beløbet er altsaa i de sidste Aar vokset saa meget, at det i det sidste Regnskabsaar er godt 6 Gange saa stort som i Aaret umiddelbart før Verdenskrigen. Disse uhyre store Summer kommer fortrinsvis ude fra Landet. Jeg har ikke et almengyldigt Bevis herfor paa staaende Fod, men i Regnskabsaaret 1915—16 var Forholdet det, at Indskuddene i Sparekasser i København voksede med 15

Millioner, medens Tilvæksten udenfor København var 75 Millioner. Hvor kom disse 75 Millioner fra? De kom selvfølgelig ikke fra Tjenestekarle og Landarbejdere!

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at her er der ikke Tale om at fritage Landejendomsbesiddere eller i det hele Besiddere af fast Ejendom for fuldt ud at dele Kaar med andre med Hensyn til Beskatningen. Det er netop det, som jeg har forlangt. Har de haft en god Indtægt, har de forøget deres Formue, lad da dem, der kommer op over de Grænser, vi her har bestemt for, hvor Tillægene skal ramme, betale af den forøgede Indtægt og Formue ganske efter de samme Regler som andre. Det, der forekommer mig uretfærdigt, er, at man under Paaberaabelse af Krigsforholdene og de særlige Fornødenheder, de har skabt, rammer en bestemt Klasse Mennesker med en dog ikke ganske ubetydelig Afgift, uden at det er givet, at det Grundlag, paa hvilket man beskatter, i mindste Maade indeholder en virkelig Skatteevne. Det faar man Lov til at lade staa. Er Ejendommens Værdi steget, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) sagde, bliver de paagældende ramt af Formueskatten, og Værdistigningen rammes yderligere ved den Omvurdering, som vi selv har vedtaget under Krigsforholdene.

Ellinger: Utvivlsomt vil de Lovforslag, der her foreligger, blive vedtaget uden Ændring i den Skikkelse, som de efterhaanden har faaet. Men derved kommer unægtelig visse Foreteelser til at staa i en ejendommelig Belysning. Ved første Behandling i forrige Samling omtalte jeg, hvorledes ved Ministeriets Fremgangsmaade forud for Lovforslagenes Forelæggelse de handlende var kommet i en overordentlig vanskelig Situation, idet de ikke vidste, hvorledes de skulde fastsætte deres Priser. Imidlertid er der jo en Minister, som ved Besked; Indenrigsministeren ved Besked, og med stor Sikkerhed optraadte han mod mig og sagde overfor min Bemærkning om, at en handlende dog ikke kunde lægge denne Tillægsafgift til Prisen, for han kunde tænke sig, at Tillægsafgiften blev mindre. „Hvis nu den handlende ikke blot er en ærekær Mand“ — det var den Betegnelse,